

Bohové bez zlaté tečky. Ale fotbal dodá jiné příběhy.

Čekalo se, jestli někdo z nich napíše dojemný příběh. Ten první mohl být o nezdolném týmu, kterému se jako prvnímu po 56 letech povedlo obhájit titul mistrů světa. Druhý o muži, na kterého spoléhala celá země a on jí po letech trápení přece jen pomohl ke zlatu. A třetí o superhrdinovi, který dostal na povel průměrnou armádu, ale sám se postavil do první linie a proklestil si cestu za poslední trofej, kterou ještě nedobyl.

Jenže hollywoodské happy endy zjevně ve fotbale nemají místo. Aspoň ne letos, na mistrovství světa v Rusku. Místo některé z pohádek nastal soumrak bohů.

Němci, obhájci zlata, se rozloučili ve skupině.

Lionel Messi, ke kterému se jako k všemocnému božstvu upínala Argentina, nezářil a jeho tým skončil v osmifinále.

A ani Cristiano Ronaldo, portugalský idol, nedokázal svou zemi dovést dál než mezi posledních šestnáct.

Jako by nekončily jen tři sny, ale celá jedna slavná éra. Němci deset let nechyběli na velkém turnaji mezi posledními čtyřmi. Trenér Joachim Löw stvořil tým, který dlouho dokonale šlapal a soupeře ničil už nejen strojovým tempem, ale i nápaditou a rychlou hrou. Až letos i na Německo dolehla krize a silná země poprvé v historii zakončila turnaj už po základní skupině.

„Fotbal je hra, při které se 22 lidí po dobu 90 minut honí za balonem a už neplatí, že pokaždé vyhrají Němci,“ upřesnil Gary Lineker, bývalý slavný anglický střelec, výrok, kterým se kdysi proslavil.

V době, kdy Němci zářili, rostl i věhlas Messiho a Ronalda. Stali se z nich dva supermani, kteří ulétli zbytku fotbalového světa. V počtu nastřílených gólů si hráli vlastní ligu, přetahovali se o tituly ve španělské lize či v Lize mistrů, střídali se na pódiu při přebírání individuálních cen.

Jen s národním týmem dlouho nikdo z nich žádný zázrak nedokázal. Ronaldo se přece jen dočkal před dvěma lety, když Portugalsko dobylo historické zlato na mistrovství Evropy, jenže on vysněný finiš sledoval jen z lavičky - kvůli zranění kolena nedohrál a nemohl si užívat roli hlavního hrdiny, kterou má tak rád.

Messi? Ten s Argentinou nedokázal vyhrát nikdy nic: sen o zlatu z mistrovství světa mu před čtyřmi lety zkazili právě Němci gólem sedm minut před koncem prodloužení finálového zápasu.

Turnaj v Rusku byl pro něj i pro Ronalda zřejmě poslední šancí. Argentinský kapitán oslavil během mistrovství jedenatřicet let, portugalskému šéfovi je o dva roky víc.

A tak se zdá, že jejich éra, kterou svět překřtil na hvězdné války, už se minimálně na reprezentační úrovni blíží ke konci.

A že se uzavře bez světového zlata.

Je to škoda? Pokud milujete dojemné konce, pak jistě. Ale kouzlo fotbalu je v tom, že hned nabídne jiné příběhy.

Všimli jste si třeba Óscara Tabareze? Trenérovi Uruguaye je dvaasedmdesát let, k lavičce musí vždy dopajdat za pomoci berle, protože mu zdraví ničí zákeřná neuropatie. Ale i s podlomeným zdravím dokázal tým připravit tak dobře, že Ronaldo v osmifinále téměř vymazal ze hřiště.

A další story z opačného konce: Kylian Mbappé, devatenáctiletá hvězdička francouzského výběru. Jak je úžasně rychlý! Jak je na svůj věk suverénní! To on přeškrtnal všechny Messiho plány, to on poslal dvěma góly Argentinu domů.

Jemu teď může patřit budoucnost, s Francií třeba může vystřídat Němce na trůnu.

A Messi s Ronaldem? Zlatou tečku by si oba zasloužili, ale i bez ní bude jejich éra dost blyštivá. Navždy.

